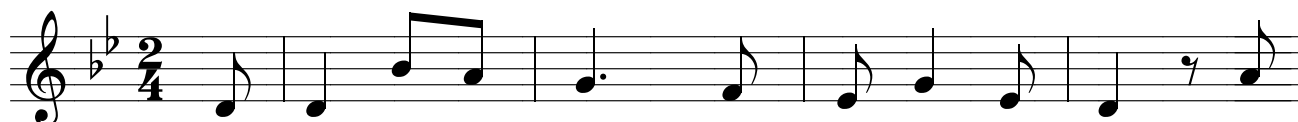

Sài Gòn còn đó mùa thu

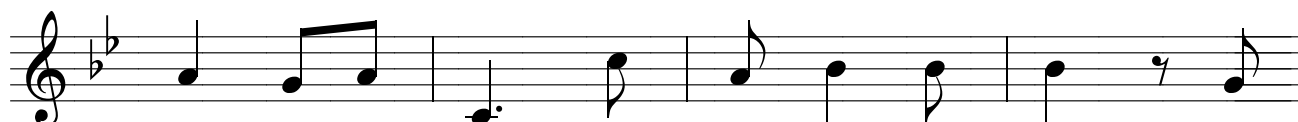
Thơ: Ngọc Quyên

Nhạc: Liên Bình Định

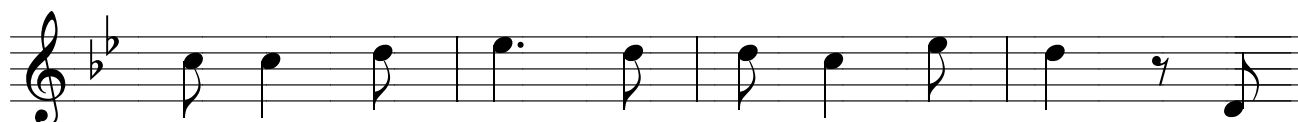
Tha thiết

Và rồi lá cứ rơi... Trong chiều xuống bồi hồi Em

nghe mùa thu gọi Lá vàng rơi em ơi! Mùa

yêu thương đang tới Thu đông đầy xót xa Tình

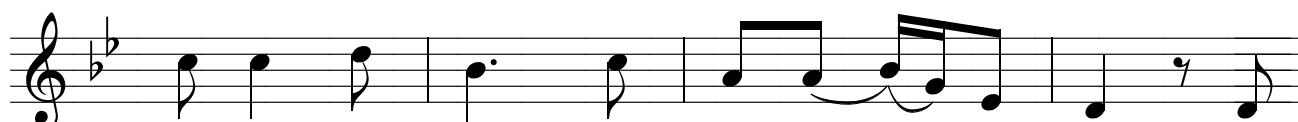
xanh như chiếc lá Dẫu lia cành khôn nguôi. Lá

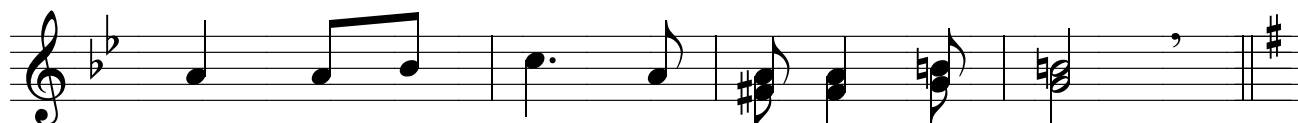
xanh rồi lá úa Rơi lác đác bên đường Sài

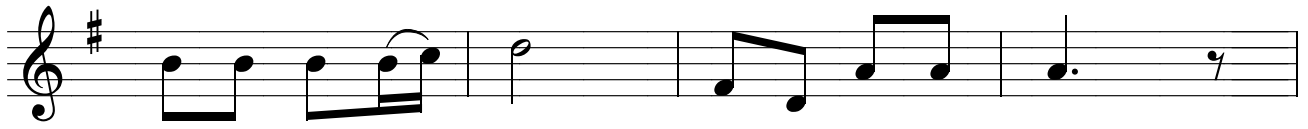
Gòn mùa thu đó! Cũng nhớ người tha hương! Cùng

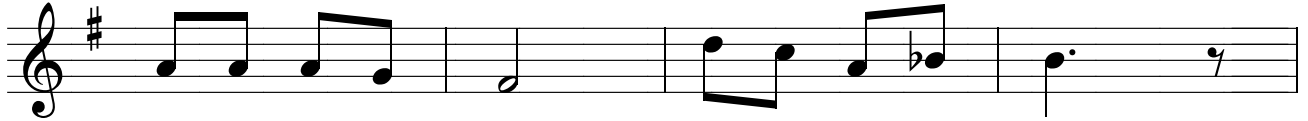
cơn mưa bất chợt Hay âm ỉ ngậm ngùi Dòng

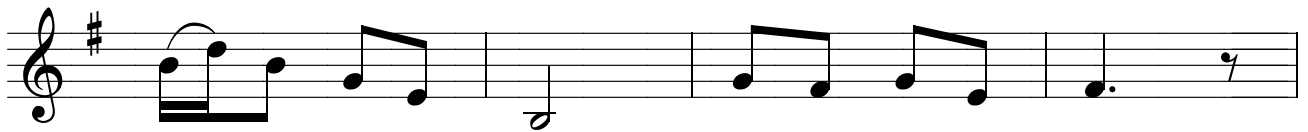
thương như không dứt Mưa sụt sùi chơi vơi.

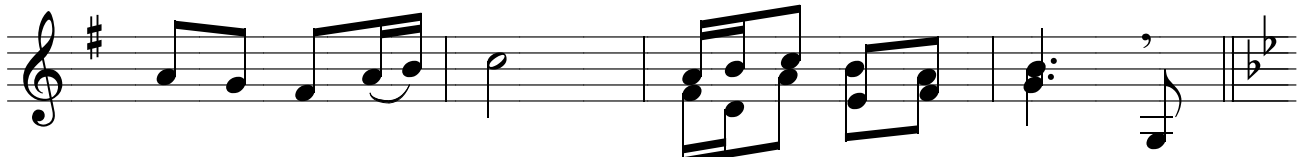
Mưa xuyên qua nỗi nhớ Mưa vào tim đơn côi

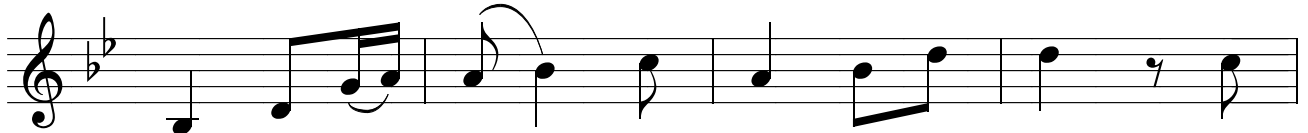
Bên kia ánh mặt trời Có soi hồn đôi nơi?

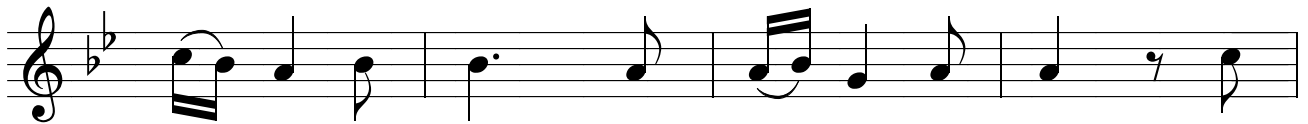
Ở phương này cô quạnh Có mây tím vờn quanh

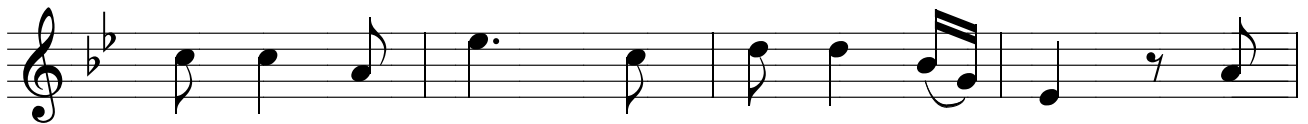
Gôm tơ trời dệt nhớ Gửi gió nụ tình xanh. Sài

Gòn hoài vọng tưởng Bóng người về xa xôi Thu

vẫn hoài lá úa Mưa vẫn hoài mưa rơi. Cho

tương tư mọc nhánh Giăng mắc lối em về Bao

lá xanh rời rã Vàng khắp cả trời mê.